

L'oposició veïnal al projecte del polígon de les Llosses desembarca al Parlament

Es van reunir amb la comissió de Territori per tal d'iniciar els tràmits d'una proposta de resolució que insti a l'Ajuntament de Ripoll a aturar el projecte | L'alcalde del PDeCAT presenta un informe per intentar desacreditar el discurs opositor

Membres de la plataforma Aturem el Polígon de la Carretera de Les Llosses, dijous passat al Parlament | Plataforma APCLL

Continua la tasca opositora de la plataforma veïnal al projecte d'un nou polígon (<http://www.elsetembre.cat/noticia/76/front/veinal/evitar/vuite/poligon/industrial/ripoll>) a les planes de la carretera de les Llosses, al Ripollès. Membres del col·lectiu es van reunir el passat dijous 20 d'abril amb la comissió de Territori del Parlament, per tal d'iniciar els tràmits d'una proposta de resolució que insti a l'Ajuntament de Ripoll a aturar el projecte. A la petició presentada, la plataforma veïnal demana que «no s'autoritzi definitivament la modificació del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) que preveu la reconversió del sòl», que «es mantingui l'actual qualificació com a sòl rústic d'ús agrícola, ramader i forestal» i que també s'insti la corporació municipal a «naturalitzar les antigues graveres i solars en estat d'abandonament o degradats per tal que s'integrin paisatgísticament al conjunt de la plana».

A la reunió hi van assistir representants dels diferents grups parlamentaris. Aquesta comissió s'encarregarà ara d'elaborar una primera proposta de resolució a la qual els grups polítics en podran fer esmenes fins a arribar a una resolució final. Aquesta resolució, en cas d'aprovació pel Parlament,

no tindrà caràcter vinculant però instarà al consistori ripollès a seguir un conjunt de consells, reculls i recomanacions en relació al projecte del polígon.

Excés de polígons i escassetat de planes

A l'informe presentat al Parlament la plataforma al·lega les raons per a no construir el nou polígon. L'orografia accidentada del Ripollès és una d'elles, donat que implica disposar de «poques planes, en regressió, i estratègiques en la perspectiva d'un món rural viu que cal preservar i conservar mitjançant usos agrícoles sostenibles», defensen.

Pel que fa als polígons industrials, destaquen el gran nombre d'instal·lacions d'aquest tipus que ja existeix tant a Ripoll com a la resta de la comarca, i que es troben en desús o abandonats. «Només Ripoll compta amb 51.111m² de naus construïdes en desús, 27.000m² de parcel·les lliures i 61.815m² més qualificats de zona industrial», afirmen.

També ressalten el gran valor ambiental de la zona, que avalen amb un informe tècnic d'un geòleg expert en sostenibilitat que expressa que la plana de Can Villaura està reconeguda com a «hàbitat d'interès comunitari, catalogada com a prats de dall de terra baixa i de la muntanya mitjana, representatius dels fons de vall i en regressió a causa dels canvis d'usos del sòl de pastures a residencials o industrials».

L'alt risc d'inundabilitat de la zona també desaconsellaria la construcció del polígon, segons un altre informe tècnic presentat pel col·lectiu veïnal. L'informe del Grup de recerca sobre riscos naturals de la Universitat de Barcelona (Risknat) conclou que «la situació hidrogeogràfica suggereix que una gran part la zona que es vol urbanitzar és susceptible de ser inundada almenys una vegada cada 100 anys, pel que no seria urbanitzable segons la legislació catalana actual».

*El polígon del Molló, a Tivissa, un dels exemples que cita la plataforma de polígon buit arreu de Catalunya
Foto: Ajuntament de Tivissa*

Polígons buits, un problema global

Un dels aspectes que també destaca la plataforma a l'informe és que el problema dels polígons buits no només afecta el Ripollès sinó que té un abast general. La bombolla va començar a créixer l'any 1998, quan el Partit Popular va alliberar el sòl amb l'argument que posar més sòl en circulació al mercat faria abaixar el seu preu. Molts alcaldes es van afanyar llavors a modificar el POUM per requalificar terrenys a sòl industrial, amb la idea que la construcció de polígons atrauria empreses, que crearien llocs de treball i ingressos als consistoris a través dels impostos municipals com l'IBI. Però molts d'aquests polígons, mal planificats, es van quedar a mitges o ni tan sols es van arribar a construir. En són exemples flagrants el polígon de la Masia a Sant Cugat de Sesgarrigues (Alt Penedès) que fa onze anys que es buit, el polígon de Molló a Tivissa (Ribera d'Ebre), que en porta deu o el polígon de la carretera de Vilajuïga a Roses (Alt Empordà), en tramitació des de fa quinze anys.

El mateix conseller de Territori, el convergent Josep Rull, ho reconeixia en una intervenció al Parlament al gener passat. «Hi ha una dada que és una dada molt frapant: avui aproximadament el 70% de sòl classificat industrial a Catalunya, resta per ocupar o desenvolupar com a conseqüència d'un urbanisme al llarg dels anys, fonamentat en una visió molt municipal, molt parcial: que cada municipi havia de tenir una reserva per fer el seu polígon», va dir. Les declaracions de Rull semblen gairebé extretes del manifest de la plataforma opositora. «El que hem de fer és aprofitar allò que tenim [...] ja no treballem l'oferta, de dir: preparem el polígon industrial i ja veurem si ve algú! Nosaltres ara el que estem treballant, és a demanda», va concloure el conseller, contradient, sense saber-ho, al mateix Jordi Munell, company de partit i alcalde de Ripoll.

Nerviosisme a les files convergents

El passat 10 d'abril l'oficina parlamentària del PDeCAT va convocar als mitjans de comunicació a Can Franquesa, el lloc més gris de la plana de la carretera de les Lloses i que representa un 20% de la superfície del nou projecte industrial. El missatge va ser clar, en paraules -i to irònic- del president del Consell Comarcal, Joan Manso: «es parla molt del valor ambiental d'aquestes planes, però el que tinc aquí darrere demostra que hi ha poc a preservar i molt a guanyar». La fotografia de grup, enmig de la gravera abandonada, va aixecar polseguera. «Que l'alcalde Jordi Munell hagi sentit la necessitat d'escenificar aquest suport és una bona notícia, vol dir que finalment s'ha adonat que el projecte té més gent en contra que a favor», va escriure una veïna en una carta a un diari local.

Uns dies més tard, Jordi Munell, també diputat al Parlament per Junts pel Sí, va entregar als grups parlamentaris un «contrainforme» fet a corre-cuita per rebatre els arguments que la plataforma opositora vol recollir a la proposta de resolució. El document reitera que l'espai està en «desús i molt degradat», utilitza fotografies amb instal·lacions que ja no existeixen, no precisa cap informació de les empreses interessades a establir-se a la comarca per raó de «confidencialitat» i, tot i que detalla els inconvenients de les antigues colònies industrials, no aclareix perquè no es poden fer servir la majoria de naus buides dels polígons existents. Uns moviments, els dels darrers dies, que denoten un cert nerviosisme entre les files del PDeCAT. El fantasma de Salvem Ordina, que es va oposar a la construcció d'un polígon a una altra de les poques planes agrícoles del municipi i que provocar, en gran mesura, la pèrdua de l'alcaldia convergent l'any 2003, sobrevola el consistori ripollès.